

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 263/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť A. J., Ž., zastúpená JUDr. I. P., Ž., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 986/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. J. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. augusta 2007 doručená sťažnosť A. J. (ďalej len „sťažovateľka“) podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) na porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 986/99.

Sťažovateľka v odôvodnení svojej ťažnosti okrem iného uviedla:

„Sťažovateľka sa návrhom zo dňa 21. 7. 1999 domáhala vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorá bola uzatvorená medzi (...)

Dňa 13. 02. 2007 Krajský súd v Žiline rozhodol tak, že rozhodnutie Okresného súdu v Žiline potvrdil.

Svoje rozhodnutie síce doručil právnej zástupkyňi navrhovateľky dňa 19. 04. 2007, avšak vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľka nemá adresu trvalého pobytu na doručovanie a prechodný pobyt mení podľa výšky podnájomného, nakoľko ide o sociálne slabšiu rodinu, navrhovateľka sa dozvedela o tomto rozhodnutí dňa 20. 07. 2007.“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal okresnému súdu konať a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti, alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť aj bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže sťažnosť odmietnuť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľky).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Tento účel spravidla nie je možné dosiahnuť po právoplatnom skončení napadnutého konania. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte trvalo (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ju odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02).

Z podania sťažovateľky, z pripojených listín a zo zistenia ústavného súdu vyplynulo, že napadnuté konanie okresného súdu bolo právoplatne skončené 3. mája 2007, napriek tomu sa sťažovateľka na ústavný súd obrátila so svojou sťažnosťou až podaním doručeným mu 3. augusta 2007, t. j. v čase, keď porušenie označeného práva na krajskom (okresnom) súde jednak už netrvalo, ale hlavne sťažnosť nebola podaná v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa namietané konanie skončilo.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd predmetnú sťažnosť z dôvodu jej oneskoreného podania (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2007